

Udfillige ere saa bange for, og som jeg da heller ikke anser for nogen Lykke, ved at vi samle Eiendommene paa enkelte Hænder. Seg veed vel, at vi skulle være varssomme med at tage Exempler fra andre Lande og oversføre dem paa Debatten heri Salen, da de ikke passe paa vore Forhold, men jeg tror dog, at man i Almindelighed kan sige, at naar vi se paa den Nød, Sammen og Bevægelse, som i Diebliffet herfter i Irland, vil man være entig om, at Grunden er, at Fordeiidommene ere samlede der paa enkelte Hænder, og at de have faaet dette store Proletariat, der enten er Arbeidere, der staa med tomme Næver, eller Jorpagtere, der ere fuldstændig afhængige af Godseier n. Derfor tror jeg, at det var heldigt, at vi her i Landet fik vor Landbolovgivning under Overveelse. Seg gad f. Ex. vide, om Landinspektørerne have Gjenmel eller anbefaling i Lovgivningen for den Maade, hvorpaa de udøve deres Virksomhed. — Seg antager, at dette Lovforslag vil blive henvist til et Udvalg, enten et særligt eller et allerede bestaaende, og jeg haaber, at naar dette Udvalg kommer til det Resultat, at der fra Statens Side skal ialfald medvirkes til, at vi gaa den Vej, at vi kunne faae mange selvstændige Mænd heri Landet, at saa Ministeriet vil være villigt til at gjøre mere end et halvt Skridt for at prøve den Vej, og i Genhold til det praktiske Resultat, der allerede er kommet ud af de to Auktioner, der ere afholdte, og som viser, at det ikke er til Skade for Statskassen, at der sælges smaa Parceller, saa heller ikke vil modsætte sig, at der sælges luter smaa Parceller, naar Udvalget kommer til det Resultat, at det bør gjøres.

Formanden (Krabbe): Forinden jeg giver Ordet til den følgende Taler, tillader jeg mig at erindre om, at det Spørgsmaal, som foreligger, egentlig er et stærkt begrændset, nemlig: om Finantsministeren skal være pligtig til efter den bestaaende Lov at sælge strax, eller om der skal gives Ministeren Bemyndigelse til at vente med Salget. Dette er egentlig det eneste Spørgsmaal, der foreligger.

Sjær: Ja, jeg veed ikke, hvorvidt jeg vil komme i Skrid med den Paamindelse, som den høitærede Formand i dette Dieblit gav; thi det er ganske vist, at hvad jeg har at sige, vil gaa i samme Retning som den ærede sidste Talers Bemærkninger, idet jeg navnlig er kommen til at fæste Diet paa Størvælsen af de Parceller, som vi kunne læse i Motiverne, at Finantsministeriet har opstillet, og i den Henseende vil jeg sige, at jeg kan ikke faae Andet ud deraf end — lad mig sige det paa min Maade. — at man vil skabe en Herregaard og samtidig 10—12 Husmænd, som, efter Alt hvad jeg kan se, ere henviste til næsten at skulle leve paa og af denne Herregaard. Det er, saavidt jeg forstod den ærede sidste Taler,

det, der ikke smager ham, og mig smager det heller ikke. Derfor man ved den videre Behandling af denne Lov kunde komme til af de 564 Tdr. Land, som man vil samle under Hovedparcellen, at lave Parceller paa 40—50 Tdr. Land, vilde jeg anse det for meget heldigt, og jeg har en temmelig sikker Formodning om, at det da ikke skal komme til at mangle paa at faae Burderingssummen ud, men som det er opstillet her, kan jeg godt forstaa, at det bliver en daarlig Handel for Finantserne. Seg vil altsaa haabe, at naar Lovforslaget nu bliver henvist enten til et bestaaende Udvalg eller til et særligt Udvalg, vil man navnlig have Opmærksomheden henvendt paa at indrette Parcellerne saaledes, at en Familie vil kunne lede selvstændigt derpaa, og at man ikke vil skabe en stor Herregaard med, som den ærede sidste Taler meget rigtigt sagde, endel Proletariat ved Siden af. Dette maa vi fra Demokratiets Side modarbejde paa ethvert Punkt, hvor det kommer frem, og jeg har kun villet sige dette Par Ord for at give det min Tilslutning, idet jeg deler det ærede Medlems Opfattelse, og jeg haaber, at ved et Tilfælde som dette vil Folkethinget ved at lægge sit Lod i Begjiftaalen vise, i hvilken Retning man vil, at der i den Slags Ting skal gaas frem i Fremtiden.

Formanden (Krabbe): Seg har ikke lagt nogen Gindring i veien for det ærede Medlem; jeg beder blot ærede Medlemmer have det Hovedspørgsmaal for Die, jeg har fremhævet.

Dinesen: Det er maaste en Mangel hos mig, men jeg kan ikke gjøre for det, — jeg maa tilstaa, at min Fantasi er ikke saa livlig, at jeg i dette Spørgsmaal kan komme til at tale om de agrariske Forhold i Irland og saa store Forhold i det Hele taget som den ærede første Taler (Bust), og jeg tror, at den ærede Taler gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse af hele Forholdet; thi her er ikke Tale om at samle en Herregaard, men at gjøre det muligt, at en bestaaende — jeg vil ikke sige Herregaard, thi det er en Uvlsgaard, uden at Gods hører derunder, — kan blive udstykket i een større og nogle mindre Parceller, jeg tror 24. Seg vil gjøre ærede Medlemmer, der have talt om det Urigtige i, at udstykke de 12 Parceller paa mellem 2 $\frac{3}{4}$ og 5 Tdr. Land, opmærksomme paa, at det finder sin Forklaring i, at endel af denne Gaards Marker grændse op til

Rettelte.

Sp. 868, R. 16 f. o.: „S. Pedersen“, læs: „P. Pedersen“.